

JOHANA OŽVOLD / 8. 3. 2018

Studentské filmy nominované na Cenu Magnesia

Přesně týden před slavnostním vyhlášením cen Český lev byly v kině Ponrepo jako součást čerstvého projektu Paralelní kino představeny snímky pěti finalistů Ceny Magnesia za nejlepší studentský film, která se udílí právě v rámci Českého lva 10. 3.

Projekci krátkých filmu společně s kurátorkou Paralelního kina Johanou Švarcovou uvedl Vítězslav Chovanec z Czech Film Center, který seznámil diváky s Cenou Magnesia a aktivitami Czech Film Center na poli krátkého a studentského filmu. Ceny Magnesia, které uděluje společnost Karlovarské minerální vody ve spolupráci s Českou filmovou a televizní akademií a Czech Film Center, si berou za cíl představit studentskou tvorbu širší veřejnosti. Finalisty ze 101 přihlášených filmů vybírala čtyřčlenná porota, ve které zasedli Marek Hovorka z dokumentárního festivalu v Jihlavě, Pavel Horáček z třeboňského Anifilmu, Daniel Vadocký z produkční společnosti Negativ a Karel Spěšný z festivalu krátkých filmů Prague Shorts.

Mezi letošní finalisty se dostaly takřka bez výjimky filmy studentů FAMU. Vietnamskou komunitu sledující *Bo Hai* Dužana Duonga vznikl jako mimořádné cvičení na FAMU. V rámci druhého ročníku studia režie natočila Tereza Vejvodová poetický snímek *Místo* o komplikovaném vztahu dvou sourozenců. V koprodukcí s Masterfilmem vznikl animovaný absolventský snímek *Plody mraků* Kateřiny Karhánkové, na kterém autorka spolupracovala s výtvarnicí Alžbetou Skálovou. Adam Koloman Rybanský představil svůj bakalářský film z prostředí nohejbalu *Přátelské setkání nad sportem*. Druhým bakalářským snímkem byla *Atlantida, 2003*, kterou natočil student slovenské VŠMU Michal Blaško v koprodukcí s FAMU.

Po promítání následovala debata moderovaná Johanou Švarcovou s přítomnými autory.

Max Niedoba

Popište mi prosím, jakým způsobem vaše projekty v rámci školy vznikaly.

Jan Syruček: Společně s Dužanem bylo naším cílem ukázat zákulisí životů prodavačů z večerek a kuchařů nejoblíbenější české polívky pho. Ve filmu *Bo Hai* jsme chtěli ukázat, jak žije skupina lidí, kteří myslí jako Češi, mluví jako Češi, ale vypadají jako Vietnamci.

Dužan Duong: K tomu, jak film vznikl... Já jsem studoval na FAMU pouze jeden semestr, ale v rámci toho krátkého času jsem stihnul potkat pro mě klíčové spolupracovníky do týmu. Film vznikl jako takzvané „mimořádné cvičení FAMU“.

Kateřina Karháňková: *Plody mraků* jsou mým absolventským filmem na katedře animace. Už při psaní scénáře jsem měla konkrétní vizuální představu, která zahrnovala spolupráci s výtvarnou umělkyní Alžbětou Skálovou. Vzhledem k tomu, že Alžběta již byla zavedený profesionální autor, tak bylo jasné, že k filmu musíme přistupovat od začátku profesionálně a že bude třeba jej zafinancovat ještě z jiných zdrojů, než jen ze školních peněz. Proto jsme se rozhodli pro koprodukcii s Masterfilmem.

Adam Koloman Rybanský: Film *Přátelské setkání nad sportem* jsem natočil jako bakalářský film na katedře režie, větší ambice jsem s ním neměl. Téma filmu pro mě bylo přirozenou volbou, protože mám hodně zkušeností s nohejbalem a nohejbalovými zápasy. Taky jsem se chtěl vyjádřit k tomu, jaké to je, když se na nohejbalovém zápase na vesnici objeví cikáni.

Michal Blaško: *Atlantida* byl můj bakalářský film na režii VŠMU a vznikl v koprodukcii s FAMU, bez čehož by kvůli nedostatku financí vzniknout nemohl a za což jsem velmi vděčný.

Tereza Vejvodová: Film jsem natočila ve druhém ročníku na FAMU jako cvičení a chtěla bych říct, že jsem FAMU vděčná, že mi takové filmy umožňuje natáčet.

Máte nějakou festivalovou strategii? Kde a komu svůj film prezentujete?

Jan Syruček: Nad tím jsme dlouho přemýšleli. Jak jsem už řekl, chtěli jsme, aby film vidělo co nejvíce diváků, což na tak krátkém formátu není úplně lehké. Proto vznikl *Bo Hai* v koprodukcii s Českou televizí, avšak zatím nebyl odvysílán.

Jinak se film objevuje na různých festivalech. Premiéru měl na dokumentárním festivalu v Jihlavě, dále byl na Febiofestu na Slovensku nebo na festivalu v Chotěbuzi. Film je k vidění i online na portálu DAFilms. A na léto připravujeme projekt, kdy chceme ještě společně s filmem *Malá* Diany Cam Van Nguyen udělat celkem patnáct projekcí po republice. Chceme se dostat do škol, ale i například domovů důchodců, prostě chceme oslovit co nejširší publikum.

Dužan Duong: Musím přiznat, že nám premiéra filmu na festivalu v Jihlavě nesmírně pomohla s propagací, až jsem měl chvílemi dojem, že si takovou pozornost ani nezasloužíme. Uvědomili jsme si, že vlastně vůbec nevadí, že jsme se nedostali na žádný z velkých áčkových festivalů zaměřených na krátkometrážní hranou tvorbu, ale naopak nám i díky festivalu v Jihlavě došlo, že je tady spousta jiných možností, které jsou stejně zábavné.

Kateřina Karháňková: Distribuce našeho snímku hodně souvisí s tím, pro jaké publikum byl dělaný. Zajímalo mě vytvářet filmy, které budou srozumitelné pro všechny – jak pro dospělé, tak pro dětské publikum. Nejvíce mě lákají animované filmy bez dialogů, které mají obrovskou možnost distribuce. Neomezuje vás žádný jazyk. Tyto filmy mohou kolovat po celém světě, což je obrovská výhoda. Už při tvorbě filmu se proto snažím myslet na to, aby film nebyl limitován kulturou. To určitě usnadnilo distribuci filmu *Plody mraků*. Naším největším cílem bylo odprezentovat ho na festivalu v Annecy, což je největší veletrh a festival animovaného filmu. To nakonec vyšlo a byli jsme vybráni do soutěžní sekce. Díky tomu se nám začaly ostatní festivaly ozývat samy, což usnadnilo spoustu práce. Zároveň je v kinech celkem nedostatek celovečerních animovaných filmů, což vede k sestavování pásma krátkých filmů, tvořících celovečerní celek. To je úplně nová, úžasná příležitost pro animovaný film. Tak jsme se stali součástí tematického pásma evropských autorů, které neslo název *Objevování světa*. Toto pásmo bylo promítnuto v Německu, Lichtenštejnsku a Švýcarsku a bude uvedeno i v Polsku.

Adam Koloman Rybanský: Jak už jsem říkal, já jsem s tím neměl žádné velké ambice. My jsme předali film na starosti oddělení festivalové strategie na FAMU, kde sami vytipovali, kam film posílat. Díky tomu budeme mít v březnu mezinárodní premiéru ve Francii na festivalu v Rennes. Dále budeme na festivalu v Drážďanech a na Febiofestu na Slovensku. Zdá se tedy, že film rezonuje i mimo Českou republiku, za což jsme rádi.

Michal Blaško: My jsme začínali s festivalovou strategií v lednu 2017. Funguje to tak, že k roku vzniku filmu můžete přidat tak rok, rok a půl a pak skončí jeho životnost, jeho aktuálnost pro festivaly. Rozeslali jsme přihlášky na festivaly a čekali. Postupně se nám začali ozývat jeden po druhém organizátoři, bohužel s tím, že náš film zamítli. Čím více nám přišlo odmítnutí, tím víc nám klesalo sebevědomí. Už jsme přemýšleli, že nemáme šanci se dostat jinam než na festivaly typu Opavský páv, když vtom nám pozitivně odpověděli z Cannes, což filmu dodalo úplně nový život. Od té doby se nám sami ozvali lidé z asi dvaceti pěti festivalů, že by nás chtěli zařadit do soutěžní sekce. Když jsem viděl ostatních šestnáct snímků ve stejné kategorii v Cannes, tak mi došlo, že hlavním kritériem nebyla ani tak kvalita, jako spíš zapadnutí do celkového konceptu. I přesto to byla nejlepší injekce, jakou mohl film dostat.

Tereza Vejvodová: My jsme náš film předali také oddělení festivalové strategie na FAMU. Přijde mi, že se na festivalech kolikrát hodnotí jen téma, které je v současné době v kurzu. Kolikrát nejsou jasně daná kritéria. Proto bych radši soutěžila třeba v běhu, což má aspoň jasně daná pravidla – nejrychlejší = vítěz.

Co pro vás znamená nominace na Cenu Magnesia?

Jan Syruček: Pro nás to znamená hrozně moc, protože jsme na filmu pracovali strašně dlouho. Být mezi pěti finalisty je pro nás proto taková příjemná tečka za celou tou prací. České lvy beru zároveň jako příležitost upozornit na nás v rámci filmové industry. Nemyslím si, že by nám cena pomohla tolik u diváků, jako spíš u profesionálů, u kterých budeme trochu víc vidět.

Kateřina Karháňková: Animovaný film jako takový nemá na Českém lvu žádnou vlastní kategorii, proto je toto možnost, jak ho dostat regulérně do soutěže. Díky tomu je animovaný film vidět, což je pro náš obor zásadní. Animovaná tvorba má svoje

festivaly, ale je to takové mnohem víc komunitní, proto mi přijde fajn, když se dostane animovaný film mezi pěťici nominovaných na cenu Český lev.

Adam Koloman Rybanský: Při postprodukci filmu jsme měli spoustu práce, protože jsme pořád nebyli spokojení s výsledkem. Proto to pro mě byl a je velký údiv.

Michal Blaško: Také jsem překvapený a jsem za to velmi rád. Na Slovensku máme dvě národní filmové ceny a ani na jedné z nich není studentský film zastoupený. Jsem strašně rád, že je tu ta možnost studentský film podporovat. Je super, že je tu něco, co na existenci studentského filmu upozorní.

Tereza Vejvodová: Já jsem nečekala, že si mého filmu někdo takhle všimne. Je to pro mě velká motivace do budoucna. My se na FAMU pořád dokola učíme dělat sociální dramata, ale toto byl pokus nějakým intimnějším způsobem metaforicky vyjádřit své emoce. A je pro mě příjemné zjištění, že si toho mého filmu někdo všimnul.

Dužan Duong: Když jsem byl v prváku na FAMU a koukal jsem na České lvy, tak jsem si říkal, jak tam chci jednou být. No a když se to stalo, tak jsem si toho skoro nevšiml, protože člověk má tolik práce, že mu spousta věcí uteče. Jsem rád, že na mě bude táta pyšný, ale tomu jsem to taky ještě nestihl říct, tak mu to řeknu třeba dneska.